

<p>Logotyp</p> 	<p>Nazwa instytucji</p> <p style="text-align: center;">Muzeum Ustrońskie</p>	
<p>Tytuł jednostki / publikacji / fotografii</p> <p>Wystawa malarstwa w „Kuzniku”, „Sonda”, 1979, nr 28(207), s. 6.</p>		
<p>Ilość stron oryginału</p> <p style="text-align: center;">1</p>	<p>Ilość skanów</p> <p style="text-align: center;">1</p>	<p>Liczba plików publikacji</p> <p style="text-align: center;">5</p>
<p>Autor</p> <p style="text-align: center;">(ao)</p>	<p>Wydawnictwo / zakład fotograficzny</p> <p style="text-align: center;">„Sonda”, Jednodniówka Fabryki</p>	
<p>Miejsce wydania</p> <p style="text-align: center;">Bielsko – Biała</p>	<p>Rok wydania / Data powstania</p> <p style="text-align: center;">1979</p>	
<p>Sygnatura</p> <p style="text-align: center;">---</p>	<p>Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.)</p> <p style="text-align: center;">czasopismo</p>	
<p>Wymiary (wys x szer)</p> <p style="text-align: center;">19,7 x 13,3 cm</p>	<p>Stan zachowania</p> <p style="text-align: center;">---</p>	<p>Charakterystyka skanowanego obiektu</p> <p>Artykuł informujący o wystawie malarstwa w ZDK „Kuznik” dwóch artystów – amatorów Jerzego Chmiela i Jana Sikory, pracowników ustrońskiej Kuźni</p>
<p>Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce)</p> <p>XX wiek, Ustroń, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Jerzy Chmiel, Jan Sikora</p>		
<p>Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuźnia, letnicy itp.)</p> <p>Kuźnia Ustroń, Zakładowy Dom Kultury „Kuznik”, kultura</p>		
<p>Prawa autorskie</p> <p style="text-align: center;">---</p>		

Wystawa osiągnięć i perspektyw ziemi bielskiej

Na powierzchni 4000 metrów kwadratowych Ośrodka Postępu Technicznego Energetyki w Bielsku-Białej przy ul. Brygadzystów 170 zebrano ekspozycje ponad 160 wystawców z najważniejszych

wy, spisu jej zawartości, dużych ekspozycji na zewnątrz — mapki, tabele, wykresy i informacje statystyczne o regionie, jego charakterystykę geograficzno-klimatyczną, ludnościową, gospodar-

techniczny, VI — oświata i kultura, VII — zdrowie i opieka społeczna, VIII — sport, turystyka i wypoczynek. Prezentuje również swój dorobek gospodarka komunalna, drobna wytwórczość społeczna, a także „Cepelia” prezentuje wyroby tradycyjnego rzemiosła ludowego Beskidów. W Biurze Wystaw Artystycznych przy ul. Lenina ekspozycje są wyroby rzemiosła województwa bielskiego.

Celem wystawy jest ukazanie rozwoju społeczno-gospodarczego i kulturalnego województwa bielskiego oraz jego wkładu w budowę Polski Ludowej obchodzącej swoje 35 „urodziny”, ukazanie zarówno perspektyw jak i już przebytej drogi socjalistycznego rozwoju.

Zademonstrowano mieszkańcom tej ziemi oraz licznym rzeszom turystów z całego kraju, uroki, osobliwości oraz bogactwa regionu stworzone wytrwałą, mądrą pracą społeczeństwa. Zakontentowano także udział województwa w życiu społeczno-gospodarczym Polski.

Ziemia bielska koncentrująca „sto przemysłów” stanowi najmniejsze obszarowo województwo Polski. Zajmując 1,2 proc. jej powierzchni, gdzie zamieszkuje 2,2 proc. ludności, a daje towary przemysłowe wartości 4 proc. produkcji krajowej, co w

(CIĄG DALSZY NA STR. 4)

Fragment wystawy — na pierwszym planie produkowane w Bielsku-Białej szybowce, które cieszą się zbytem w całym świecie.

dziedzin życia gospodarczo-społecznego województwa bielskiego. Wystawa składa się z ekspozycji wprowadzającej, wskazującej na rolę i miejsce województwa w kraju oraz z ośmiu głównych ekspozycji tematycznych.

Ekspozycja wstępna na zewnątrz i w holu głównym wystawy zawiera obok tematu wysta-

wą (na tle kraju), najważniejsze dane ilustrujące postęp na przestrzeni 35-lecia. Znajduje się tu też ilustracja, ile wartości przysparza krajowi jeden dzień pracy w województwie.

Dalej rozmieszczono działy tematyczne: I — przemysł, II — budownictwo i mieszkania, III — kompleks żywnościowy, IV — energetyka, V — nauka i postęp

Czerwiec był dla tyskiej Tłoczni trudnym miesiącem. Trzeba było „gonić plan”, na bieżąco zaspokajać potrzeby odbiorców wytłoczek. Brak mi-

nia akurat w najcięższym czasie przeżywała wzmożone kłopoty kadrowe.

Pracownicy Zakładu nr 2 zdążyli już dowcipnie nazwać dni, w których zmiana trwa nie 8, a

Najciężej w Tłoczni

nimalnego choćby wyprzedzenia produkcyjnego powodował, że nie można było robić długich serii detali; to z kolei przyczyniało się do zmniejszenia wydajności pracy, bowiem konieczne było częste, bardzo czasochłonne przebrabianie pras. Ta gonitwa za planem była tym trudniejsza, że Tłocz-

ni 12 godzin. Z początku były to „tłuste czwartki”, ale później doszły, tak samo „tłuste”, środy, piątki, wtorki. W Tłoczni Ciężkiej zdarzało się, że trzeba było pracować 5 dni pod rząd na wydłużonej zmianie. Fabryka nie mogła nie wykonać planu z powodu trudności w jednym wydziale... Rozumieli to, więc przystawali na propozycję dłuższej pracy. Niektórzy, zmęczeni 8-go-

W Międzynarodowym Roku Dziecka na wystawie nie mogło zabraknąć wyrobów dla niemowląt i dzieci.

Foto: Cz. Orłowski